

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA
Bhar.II.736/2012/5.

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2013. január 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A kegyeletsértés vétsége miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2012. szeptember 18. napján kihirdetett 3.Bf.2177/2011/9. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

Az első fokon eljáró Miskolci Városi Bíróság a 2011. október 3-án kihirdetett 19.B.880/2010/24. számú határozatával vádlottat a kegyeletsértés vétsége (Btk. 181. §) miatt emelt vád alól felmentette. Az elsőfokú eljárásban keletkezett 5.000,-Ft büntetőjogi költségről úgy rendelkezett, hogy azt magánvádló viseli.

Az első fokú ítélet ellen a magánvádló jelentett be fellebbezést a bűnösség megállapítása érdekében. A magánvádlói jogorvoslat folytán másodfokon a Miskolci Törvényszék a 2012. szeptember 18. napján kihirdetett 3.Bf.2177/2011/9. számú ítéletével a Miskolci Városi Bíróság határozatát megváltoztatta. vádlottat bűnösnek mondta ki kegyeletsértés vétségében, és ezért őt 10 hónap fogházra ítélte. Megállapította, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.B.1085/2008/166. számú ítéletével kiszabott életfogytig tartó fegyházbüntetésből az elítélt legkorábban 2038. január hó 28. napján bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a vádlottat, hogy a magánvádló részére fizessen meg összesen 11.000,-Ft eljárási illetéket.

A másodfokú bíróság határozata ellen a vádlott és védője fellebbeztek felmentés érdekében.

A védő nem tett eleget a Be. 367/A. §-ának (4) bekezdésében írt kötelezettségének, fellebbezését írásban nem indokolta.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást a Be. 387. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően felülbírált, figyelemmel arra, hogy a Be. 386. § (1) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú határozat ellen a törvény biztosítja a fellebbezés jogát. A másodfokú bíróság ugyanis az első fokon felmentett vádlottat elítélte. A terhelti és védői fellebbezés joghatályos, és megnyitotta a harmadfokú bírósági eljárást.

A harmadfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az első- és másodfokú eljárást a bíróságok a perrendi szabályok megtartásával folytatták le. Egyik bíróság sem vétett feltétlen, vagy olyan relatív hibát, mely az érdemi felülbírálatot kizárná. A másodfokú határozat megalapozott, mindössze a Be. 388. § (2) bekezdése alapján annyi helyesbítést igényel, hogy vádlott neve vádlott az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetésből legkorábban 2037. március 27. napján bocsátható feltételes szabadságra (Miskolci Törvényszék 3.Bf.2177/2011/9. számú ítélet 2. oldal, előéleti adatok). Az így pontosított tényállás mindenben megalapozott, ekként a harmadfokú bíróság a Be. 388. § (1) bekezdés értelmében határozatát a másodfokú bíróság által elfogadott tényállásra alapította.

A magánvád tárgyává tett cselekmény jogi megítélése kapcsán a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság álláspontját osztotta. A törvényszék helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott főügyészséghez eljuttatott írásbeli vallomásában foglalt azon valótlan állításával, miszerint néhai is részt vett a bűncselekmény elkövetésében, a halott emlékét, és rajta keresztül a hozzátartozók becsületét csorbította, így megvalósította a Btk. 181. §-ába ütköző kegyeletsértés vétségét.

A másodfokú bíróság a cselekmény jogi értékeléséről igen részletes és kifogástalan indokolást adott.

A büntetés kiszabása körében az ítélőtábla bár osztja a védőnek azt az észrevételét, hogy szokatlan büntetlen előéletű személlyel szemben kegyeletsértés vétsége miatt végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása, azonban rámutat arra, hogy igen magas fokú társadalomra veszélyességet hordozott magában a vádlott konkrét cselekménye. Olyan személy becsületének csorbítására alkalmas állításokat hangoztatott, akinek élete kioltásában részt vett. A bűncselekmény áldozatát úgy kívánta beállítani, mintha maga is bűncselekmény kitervelője lett volna. Mindezek miatt nem tekinthető eltúlzottnak a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés alkalmazása, és annak mértéke igazodik a másodfokú bíróság által feltárt és értékelt enyhítő és súlyosító körülmények súlyához, és alkalmas a Btk. 37. §-ában írt büntetési célok elérésére.

Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a Btk. 69. §-a szerint a vádlottal szemben jogerősen kiszabott életfogytig tartó szabadságvesztés mellett a határozott ideig tartó szabadságvesztés nem hajtható végre, és törvényes a Btk. 47/B. § (1) bekezdése alapján a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a határozott tartamú szabadságvesztés időtartamáig történő elhalasztása.

A vádlott elítélése folytán törvényes az első- és másodfokú eljárásban keletkezett, magánvádló által előlegezett bűnügyi költség viselésére történő kötelezése is.

Mindezek alapján a Debreceni Ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397. §-ának alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2013. január 7.

Dr. Elek Balázs sk.	. Gömöri Olivér sk..	Háger Tamás sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 3.Bf.2177/2011/9. számú ítélete a harmadfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett, és végrehajtható.

Debrecen, 2013. január 7.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő